UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Elpidio episcopo. Cap[itulum]. xxvij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

vix ſolummodo cibum ſumebat: ⁊ cilicio aſper-
rimo carnē domabat. Succeſſit abbati defun-
cto in regimine loci: multis miraculis pollens.
Nam monachuz quendā libidine diu grauiter
tentatum: ⁊ fere ad deſperationē adductū tu-
nicam ſuā induens excuſſo ab illo demone etiā
corporaliter vlulante ad caſtitatē nimiā reuoca
uit. Aliū etiam ante completū officiū eccleſiam
egredientē diucꝫ correptum reliquiis panis ſui
cibauit: ⁊ repēte ad emēdationē reduxit. ¶ Ue
rū dum famā populi ad ſe confluentis effuge-
ret in vaſta heremo ſe concluſit: ſed de manda-
to epiſcopi ad monaſterij regimen inuitus re-
diit. Poſt modicū autem orationis gratia pari
ſius veniens in cellula ſancti petri duobus an-
nis. ⁊. ix. menſibus ſe includens diſcipulos cō-
uocauit ⁊ eiſdem obitus ſui die prenunciato in
pace quieuit. iiij. nonas ſeptembris anno domi
ni. cccccccccclxxiiij. othonis imperatoris tertij
anno primo: ſepultus ibidē miraculis fulgēs.

¶ De ſancto Coſma confeſſore. Cap. xxvi

COſmas cō
feſſor natione gre
cus in inſula cre-
teſi. heremiticam
vitā duxit. Qui omnibus die-
bus vite ſue ieiunijs ⁊ oratio
nibus vacans in quodā antro
reſedit. vbi ⁊ poſt laudabilē vi
tam in pace quieuit. iiij. nonā.
ſeptēbris. Cuius corpus cuz
aliquod tempore in eodem ſpecu ſepultū quie-
uiſſet ab incolis loci intra ciuitatē tranſlatum
eſt vt honorificentius coleretur. Quod deo et
ſancto diſplicuiſſe euidenti ſigno apparuit. Nā
maxima aeris ſiccitate ſuperueniente arefacta
eſt terra et fames valida ſubſecuta: nec prius
illapſa de celo pluuia fertilitas abundauit: do-
nec ſanctum corpus ad loci ſui abdita reductū
eſt. Poſt annos xͦo fere. cccc. corpus ipm a ve-
netis nauigantibus inde ſublatum eſt: ⁊ vene-
tias tranſlatum: atcꝫ in monaſterio ſancti geor
gij maioris reconditū: vbi ad preſens quieſcit.

¶ De ſancto Elpidio epiſcopo. Cap. xxvij.

ELpidius
lugdunenſis
epiſcopꝰ fuit:
qui multa ſan
ctitate flagra
uit et doctria
⁊ miraculis coruſcauit. Qui
et pplm dei ſibi cōmiſſum fe-
lici cura gubernās apud pre-
fatam ciuitatem. iiij. nonā. ſe-
ptembris in pace quieuit. Sepultus in eccleſia
ſanctorū. vij. machabeorū in qua ſcti iuſti eius
predeceſſoris epi mēbra tumulata requieſcūt.

¶ De ſancto Elpidio abbate. Cap. xxviij.

ELpidius ab
bas genere cappa-
dox fuit. De q̄ ſcri-
bit heraclides qui habitauit i
ſpecu ſtudio abſtinentie cun-
ctos vincēs. Nam per annos
xxv. quos ibi vixit dnico tm̄ et
iouis diebus cibum ſumebat:
alijs diebus nihil oīno guſta-
bat: ac per totam noctē ſtādo
⁊ orando pſallebat: quem innumera multitudo
fratrum ſequebat. Dum autē ſcorpio illum no-
cte quadā percuſſiſſet: ipe eo calcato ne ſtandi
quidem ſpaciū in quo ſteterat mutauit intantū
dolorem cōtempſit. ¶ Sarmentū vitis aridum
extra tempus debitū ab eo plantatū adeo cre-
uit: vt vitis magna facta infra annū totā eccle-
ſiam operiret. Hic per ānos vigintiqncꝫ nunq̄
ad occidentē ſe vertit: nec ſolem declinantē cō-
ſpexit. Cuius exemplo diſcipulus eius ſiſinniꝰ
cum apud eum ſeptem annis fuiſſet: in ſepul-
chro ſe clauſit: in quo ſtans per trienniū ſemper
orauit: nunq̄ die vel nocte deambulans aut ſe-
dens aut iacens. ¶ Elpidius igitur poſt ānos
predictos ad cappadociam regreſſus ⁊ preſby
ter factus fratres ⁊ ſorores in vnum collegit: ⁊
cenobio conſtructo in pace quieuit. Cuiꝰ feſtuz
agitur. iiij. nonā. ſeptembris.

¶ De ſctis Euphemia Dorothea Tecla
⁊ Eraſma xͦginibꝰ ⁊ martyribꝰ. Cap. xxix.

EUphemia: dorothea: te-
cla: et eraſma
virgines paſſe ſunt in aquileia ci
uitate tēpore neronis imperato
ris ſub ſeuaſto preſide. Fuerunt
enī duo fratres nobiles ⁊ ditiſſi
mi eiuſdē vrbis. Quor maior noie valērius pa
ganꝰ genuit euphemiā ⁊ dorotheā. Alter xͦo mi
nor noie valentianus xpianus genuit teclam et
eraſmā: qui tā filias ſuas q̄ neptes ſepius ad
domū ſuā veniētes ad fidē xpi ſecreto erudie-
bat: qs ſctūs hermacoras epus in ipa domo ca
thetizauit. valērius aūt iuſſit fieri turrim excel
ſam ſup fluuiū natiſum: ita vt flumen p mediū
turris flueret p arcus reuolutos: in q̄ turri fi-
lias ſuas ꝓpter earū nimiā pulchritudinē collo
caret: donec eas maritis traderet: duaſcꝫ fene-
ſtras tm̄ in ipſa turri fabricari p̄cepit. Sed cū
ad ciuitatē tergeſtinā perrexiſſet: euphemia ⁊
dorothea tertiā feneſtrā ceteris ampliorē con-
ſtrui fecerunt: vt in ipa ad orōnē ſtare poſſent.
¶ Cum autē die quadā deſcēdiſſent ad fluuiū
vt ex more ſe lauarent ſuperuenerunt ⁊ germane
ipſarū tecla ⁊ eraſma: ⁊ orantibus xͦginibus vt
aqua fluuij mundaref quatenus digne baptiza
renf: natiſus fluuius retraxit vndulas ⁊ ſtetit.
Eadem hora ſuperuenit valentianus cum beato